

ROMÂNIA

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

Nr. 374 din 27 martie 2026

Către:

GUVERNUL ROMÂNIEI, cu sediul în București, Palatul Victoria, Piața Victoriei nr. 1, sector 1

și

Ministerul Finanțelor

M_REG-1009088-2026

UL FINANTELOR, cu sediul în București, Bd. Libertății nr. 16, sector 5

27 MAR 2026

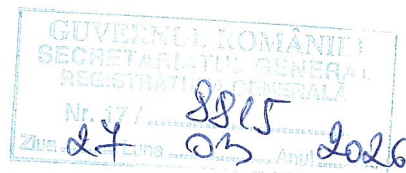
PLÂNGERE PREALABILĂ

tormulată în temeiul art. 7 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ

Subscrisa, ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE, cu sediul în București, Bd. Octavian Goga nr. 2, sector 3, reprezentată legal prin președinte **Lia Savonea**,

în temeiul art. 7 din Legea nr. 554/2004, formulăm prezenta

PLÂNGERE PREALABILĂ

împotriva **refuzului nejustificat** al **Guvernului României** și al **Ministerului Finanțelor** de a asigura și pune la dispoziția reclamantei toate fondurile necesare pentru plata drepturilor salariale restante ale judecătorilor și ale celorlalte categorii profesionale îndreptățite, prevăzute în titluri executorii, scadente în anul 2026, conform anexelor la prezenta.

Solicităm ca, prin prezenta plângere prealabilă, să procedați la:

1. **punerea la dispoziția Înaltei Curți de Casație și Justiție a tuturor fondurilor necesare** pentru plata acestor drepturi salariale restante;
2. emiterea actelor administrative și efectuarea tuturor demersurilor bugetare necesare pentru includerea/alocarea integrală a sumelor solicitate necesare achitării drepturilor salariale restante prevăzute în titluri executorii, scadente în anul 2026, inclusiv prin rectificare bugetară, dacă este cazul;
3. comunicarea **unui răspuns expres, motivat în fapt și în drept**, în termenul legal.

I. Calitatea procesuală și interesul petentei

Prin dispozițiile art. 142 și art. 162 din Legea nr. 304/2022 privind organizarea judiciară, Înalta Curte de Casație și Justiție a preluat, în temeiul legii, atribuțiile privind gestionarea bugetului aprobat pentru cheltuielile de personal al curților de apel, tribunalelor, tribunalelor specializate și judecătoriilor, precum și competențele privind emiterea actelor de stabilire a salarizării judecătorilor și aprobarea statelor de funcții și personal pentru aceste instanțe.

Totodată, legiuitorul a prevăzut în mod expres subrogarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în toate drepturile și obligațiile Ministerului Justiției, inclusiv cele procesuale, cu privire la litigiile aflate pe rolul instanțelor, precum și în drepturile și obligațiile care decurg din hotărâri judecătorești pronunțate în litigii finalizate și din alte titluri executorii.

Prin urmare, Înalta Curte de Casație și Justiție are legitimare și interes direct în formularea prezentei plângeri prealabile, în calitatea sa de ordonator principal de credite din al cărui buget trebuie asigurată plata drepturilor salariale restante ale personalului salarizat.

II. Obiectul plângerii prealabile

Prezenta plângere prealabilă vizează *refuzul nejustificat*, în sensul art. 2 alin. (1) lit. i) și art. 2 alin. (2) din Legea nr. 554/2004, al Guvernului României și al Ministerului Finanțelor de a soluționa favorabil cererile Înaltei Curți de Casație și Justiție privind includerea și alocarea sumelor necesare achitării drepturilor salariale restante stabilite prin titluri executorii și scadente în anul 2026.

Acest refuz rezultă, în concret, din:

- neincluderea integrală a sumelor solicitate în bugetul anului 2026;
- diminuarea sumelor solicitate față de necesarul transmis de Înalta Curte de Casație și Justiție;
- neasigurarea fondurilor necesare, deși obligația de plată este certă, lichidă și exigibilă;
- nesoluționarea favorabilă a solicitărilor și demersurilor ulterioare, inclusiv a cererilor de rectificare bugetară.

III. Motivele plângerii prealabile

1. Existența unui refuz nejustificat în sensul Legii nr. 554/2004

Potrivit art. 1 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, orice persoană vătămată într-un drept ori interes legitim de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ.

Conform art. 2 alin. (2) din același act normativ, se asimilează actului administrativ unilateral și **refuzul nejustificat de a soluționa o cerere**, iar art. 2 alin. (1) lit. i) definește această noțiune ca reprezentând exprimarea explicită, cu exces de putere, a voinței de a nu rezolva cererea unei persoane.

În speță, conduita Guvernului României și a Ministerului Finanțelor, constând în nealocarea sumelor necesare pentru plata drepturilor salariale restante prevăzute în titluri executorii, echivalează cu un asemenea refuz nejustificat.

2. Nerespectarea propriului cadru normativ instituit de autoritățile pârâte

În materia plății sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect drepturi salariale, Guvernul a instituit succesiv mecanisme de eșalonare și reeșalonare.

Astfel:

- art. 39 din OUG nr. 114/2018 a prevăzut plata eșalonată a sumelor stabilite prin hotărâri judecătorești devenite executorii în perioada 1 ianuarie 2019 – 31 decembrie 2021;
- art. VIII din OUG nr. 115/2023 a prevăzut reeșalonarea tranșelor neplătite până la 31 decembrie 2023;
- art. XVIII din OUG nr. 52/2025 a prevăzut expres că tranșele scadente până la 31 decembrie 2025 și neplătite până la data intrării în vigoare a ordonanței **se plătesc în anul 2026**.

Această din urmă dispoziție are caracter imperativ și nu a fost abrogată. În consecință, Guvernul României și Ministerul Finanțelor aveau obligația legală de a asigura includerea și alocarea în bugetul anului 2026 a sumelor necesare executării acestor obligații de plată.

Or, necuprinderea acestor sume în bugetul pe anul 2026, precum și diminuarea lor față de necesarul solicitat, reprezintă o încălcare evidentă a propriului cadru normativ adoptat de autoritățile cărora le este adresată prezenta plângere.

3. Încălcarea principiului legalității și a obligației de executare a hotărârilor judecătorești

Potrivit art. 1 alin. (5) din Constituția României, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.

Hotărârile judecătorești definitive și/sau executorii constituie acte de autoritate publică, iar executarea lor este o componentă esențială a statului de drept și a îndeplinirii justiției.

Neasigurarea fondurilor necesare executării unor obligații de plată stabilite prin titluri executorii:

- lipsește de efect util hotărârile judecătorești;
- împiedică ordonatorul principal de credite să-și îndeplinească obligațiile legale;

- afectează încrederea publică în actul de justiție și în autoritatea hotărârilor judecătorești.

4. Încălcarea dreptului de proprietate și a dreptului la un proces echitabil

Drepturile salariale restante stabilite prin hotărâri judecătorești definitive constituie „bunuri” în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Neexecutarea sau executarea excesiv întârziată a unor asemenea hotărâri echivalează cu încălcarea art. 6 din Convenție, sub aspectul dreptului la un proces echitabil în faza executării; art. 1 din Protocolul nr. 1, sub aspectul dreptului la respectarea bunurilor.

Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului este constantă în sensul că statul nu poate invoca lipsa fondurilor pentru a justifica neexecutarea obligațiilor stabilite prin hotărâri judecătorești.

5. Încălcarea principiului separației puterilor în stat și a securității raporturilor juridice

Prin refuzul de a asigura resursele bugetare necesare executării hotărârilor judecătorești, autoritatea executivă ajunge, în fapt, să paralizeze efectele unor hotărâri definitive, ceea ce este incompatibil cu principiul separației puterilor în stat.

Totodată, succesiunea de eșalonări și reeșalonări, urmată de neincluderea în buget chiar a sumelor re-reeșalonate pentru anul 2026, încalcă și principiul securității raporturilor juridice, întrucât creditorii aveau o așteptare legitimă că măcar termenii ultimului mecanism normativ vor fi respectați.

6. Încălcarea principiului egalității

În măsura în care altor ordonatori de credite li s-au asigurat sume pentru drepturi restante, iar pentru bugetul Înaltei Curți de Casație și Justiție aceste sume au fost eliminate sau diminuate, se creează un tratament diferențiat nejustificat, contrar art. 16 din Constituție.

IV. Solicitări

Față de cele expuse, în raport de caracterul nelegal al refuzului de a include și aloca integral sumele necesare plății drepturilor salariale restante prevăzute în titluri executorii, scadente în anul 2026, vă solicităm:

1. să dispuneți de îndată măsurile necesare pentru **asigurarea și punerea la dispoziția Înaltei Curți de Casație și Justiție a tuturor fondurilor necesare pentru plata acestor drepturi;**
2. să procedați la **rectificarea/alocarea bugetară corespunzătoare**, după caz;
3. să ne comunicați răspunsul motivat, în termenul prevăzut de lege.

În caz de nesoluționare favorabilă a prezentei plângeri prealabile, ne rezervăm dreptul de a sesiza instanța de contencios administrativ competentă, în temeiul Legii nr. 554/2004. Persistarea în această conduită de refuz nejustificat va angaja nu doar răspunderea autorităților publice sesizate, ci și, în condițiile legii, răspunderea persoanelor care au contribuit la menținerea refuzului de soluționare a cererii, urmând a solicita în fața instanței obligarea acestora la plata despăgubirilor, în solidar cu autoritatea publică, pentru prejudiciul cauzat prin întârziere. În plus, în ipoteza neexecutării hotărârii judecătorești ce va fi pronunțată, vom solicita aplicarea mecanismelor coercitive prevăzute de Legea nr. 554/2004, respectiv penalități, amendă de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere și despăgubiri pentru neexecutarea obligației.

V. În drept

Ne întemeiem prezenta pe dispozițiile:

- art. 1 alin. (3), alin. (4), alin. (5), art. 16, art. 21, art. 41, art. 44, art. 126 alin. (6) din Constituția României;
- art. 1, art. 2 alin. (1) lit. i), art. 2 alin. (2), art. 7, art. 8 din Legea nr. 554/2004;
- art. 142 alin. (6) și art. 162 din Legea nr. 304/2022;
- art. 39 din OUG nr. 114/2018;
- art. VIII din OUG nr. 115/2023;
- art. XVIII din OUG nr. 52/2025;
- art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului;
- art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenție;
- celelalte dispoziții legale invocate în prezenta plângere.

VI. Anexe

1. Anexa 1 – situația sumelor necesare pentru plata drepturilor salariale restante scadente în anul 2026;
2. copii ale adreselor și solicitărilor transmise Guvernului României și Ministerului Finanțelor;

Data: 27 martie 2026

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE, prin președinte,
Lia Savonea